

ΓΙΑΧΒΕ - ΙΕΧΩΒΑ - ΚΥΡΙΟΣ - ΩΝ - ΙΗΣΟΥΣ

Ο Υιός ΠΟΙΟ όνομα κληρονόμησε από τον Πατέρα;

... τον ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

- **ΓΙΑΤΙ** το όνομα "ΙΕΧΩΒΑ" οι αυτοαποκαλούμενοι "Μάρτυρες του Ιεχωβά" το έχουν κάνει σημαία τους και "φανατίζονται" με αυτό;
- **ΓΙΑΤΙ** τα μεγάλα χριστιανικά δόγματα **δέχονται** ότι το όνομα του Θεού στα Εβραϊκά στην Παλαιά Διαθήκη είναι "ΙΕΧΩΒΑ", παραβλέποντας άλλες ονομασίες, όπως Γιάχβε, Ων, κλπ;
- **ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ** ποια είναι η επακριβής προφορά του ΓΧΒΧ (ΥΗΝΗ), του τετραγράμματος ονόματος του Θεού; Είναι Ιεχωβά, Γιάχβε, Γιάουε, ή κάτι άλλο;
- **ΠΟΙΟ** είναι αυτό το όνομα, το οποίο ανήκει ΚΑΙ στον Πατέρα και στον Υιό, αφού ο Υιός, κληρονόμησε το όνομα του Πατέρα Θεού και κατά συνέπεια έχουν το ίδιο όνομα;
- **ΓΙΑΤΙ** ο κληρονόμος Υιός, **δεν αποκαλείται ποτέ** στην Καινή Διαθήκη "Ιεχωβά", αφού για πολλούς αυτό είναι το κατεξοχήν όνομα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη;
- **ΠΟΙΟ** όνομα μας αποκαλύπτει η Βίβλος ότι κληρονόμησε ο Υιός από τον Πατέρα, αφού ο Πατέρας Θεός παρουσιάζεται με πολλά ονόματα και τίτλους;

Για τα παραπάνω ερωτήματα και σε πολλά άλλα, δίνεται απάντηση στην παρακάτω σύντομη μελέτη, η οποία θίγει τα βασικά σημεία του όλου θέματος και μέσα από την τυπολογία των ονομάτων αποκαλύπτεται το θαυμαστό σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου.

1. Η ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ "ΙΕΧΩΒΑ"

Υπάρχει μία βασική ομοιότητα στη διδασκαλία των "Μαρτύρων του Ιεχωβά" και της συντριπτικής πλειοψηφίας των "ευαγγελικών και

πεντηκοστιανών" ομολογιών, που θα πρέπει να εξετάσουμε και αυτή είναι η κοινή αποδοχή ότι το όνομα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη είναι «ΙΕΧΩΒΑ». Η ίδια πίστη είναι στην Ορθόδοξη και στην Καθολική εκκλησία, αλλά στην Ελλάδα, αποφεύγουν να κάνουν χρήση του ονόματος αυτού και να αποκαλούν τον Θεό, ως Ιεχωβά, για να μην ταυτίζονται με τη διδασκαλία των Μαρτύρων του Ιεχωβά.

Την ονομασία "Ιεχωβά", ειδικά εδώ στην Ελλάδα, οι αναγεννημένοι πιστοί την δέχονται ως **δεδομένη**, θεωρώντας ως μια παραλλαγή του "Γιάχβε" (ή Γιαχβέ), χωρίς όμως να έχουν εξετάσει το πως προήλθε η ονομασία αυτή και αρκούνται στο γεγονός να χρησιμοποιούν την ονομασία "Γιάχβε", ώστε να βγαίνουν από το αδιέξοδο και να μην θεωρούνται ότι έχουν σχέση με την οργάνωση των Μαρτύρων του Ιεχωβά. Στη συνέχεια, θα αποδείξουμε με Βιβλικά επιχειρήματα ότι αυτό δεν έχει κανένα στήριγμα μέσα από τον Λόγο του Θεού και μάλιστα το συμπέρασμα βγαίνει από μόνο του, καθόσον αυτά που θα παραθέσουμε παρακάτω είναι πολύ γνωστά σε όλους όσους μελετούν τον Λόγο του Θεού, όλων των αναγεννημένων ομολογιών, εδώ απλά τα βάζουμε σε μια σειρά και τα παρουσιάζουμε συγκεντρωτικά.

Όλοι οι μελετητές της Βίβλου, ακόμα και οι πιο απλοί, γνωρίζουν και αποδέχονται ότι στην Εβραϊκή γλώσσα το όνομα του Θεού είναι τετραγράμματο, αποτελείται μόνο από σύμφωνα («ΓΧΒΧ») και προφέρεται «Γιάχβε» (ή Γιάουε). Το κατ' εξοχήν όνομα του Θεού στα Εβραϊκά είναι «Γιάχβε ΟΣΗΑ», δηλαδή «Αυτός είναι ΣΩΤΗΡΑΣ» και το όνομά του ο Πατέρας το έδωσε στον Υιό. Η Ελληνική μετάφραση του «ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ» είναι «ΙΗΣΟΥΣ», που στην Εβραϊκή γλώσσα προφέρεται «ΓΕ-ΣΟΥΑ» (δηλ. ΓΙΑ+ΟΣΗΑ). Άρα ο άνθρωπος Χριστός ΙΗΣΟΥΣ της Καινής Διαθήκης είναι η φανέρωση του ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ της Παλαιάς Διαθήκης. Παρακάτω θα επανέλθουμε για το πως ακριβώς προήλθε όνομα αυτό

Πως όμως ιστορικά επικράτησε η ορολογία "ΙΕΧΩΒΑ" και να αποδίδεται ότι αυτό είναι το όνομα του Θεού και μάλιστα αυτό συμβαίνει παγκόσμια; (στην Αγγλική γλώσσα είναι JEHOVAH =Τζεχόβα).

2. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΛΕΞΗΣ "ΝΑΚΑΜΠ"

Ο Θεός είχε πει στους Ισραηλίτες ότι «...όστις βλασφημήση το όνομα του Κυρίου (=Γιαχβε) εξάπαντος θέλει θανατωθεί, με λίθους θέλει λιθοβολήσει αυτόν πάσα η συναγωγή...» (Λευιτικό ΚΔ/24:16). Στα Εβραϊκά η

λέξη «βλασφημῶ» είναι «**ΝΑΚΑΜΠ**», η οποία σημαίνει και «ονομάζω». Οι Ισραηλίτες τη λέξη «βλασφημῶ» την απέδιδαν με τη σημασία του «ονομάζω», δηλαδή «**ὅποιος ΟΝΟΜΑΣΕΙ το όνομα του ΓΙΑΧΒΕ, εξάπαντος θέλει θανατωθεί...**», με αποτέλεσμα να παραποιούν την παραπάνω εντολή του Θεού και να μην «ονομάζουν» το όνομα του Θεού.

Είχαν όμως ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: Αφού δεν μπορούσαν να «ονομάζουν» (όπως νόμιζαν) το όνομα του ΓΙΑΧΒΕ, έπρεπε να βρουν κάποια **άλλη λέξη** να το αντικαταστήσει, για να μπορούν στη συναγωγή να διαβάζουν το νόμο του Θεού. Στην αρχή το αντικατέστησαν με το «ΑΔΟΝΑΪ» (πληθυντικός του ΑΔΟΝ), που σημαίνει «ΚΥΡΙΟΣ». Έτσι, όπου στο κείμενο συναντούσαν ΓΙΑΧΒΕ, διάβαζαν ΑΔΟΝΑΪ. Σε μερικές περιπτώσεις το όνομα ΓΙΑΧΒΕ το είχαν αντικαταστήσει με τη λέξη «**ΧΑΣΕΜ**», που σημαίνει «όνομα» και με τη λέξη «**ΕΛΟΧΙΜ**» (πληθυντικός του ΕΛ ή ΗΛ), που είναι η κατ' εξοχήν λέξη για την έννοια «Θεός».

Το παραπάνω λάθος έγινε αργότερα αποδεκτό ως ορθό από τη μετάφραση των Εβδομήντα (Ο´), με αποτέλεσμα να επικρατήσει παγκόσμια. Στις ημέρες του Ιησού Χριστού, μόνον οι ιερείς διάβαζαν το νόμο του Θεού στα Εβραϊκά και ο υπόλοιπος λαός χρησιμοποιούσε την Ελληνική μετάφραση των Εβδομήκοντα. Κατά συνέπεια, δεχόμενοι οι Εβραίοι την ερμηνεία του «ΝΑΚΑΒ» ως «ΟΝΟΜΑΖΩ» (και όχι ως "βλασφημῶ") απαγόρευαν αυστηρά την ονομασία του ονόματος ΓΙΑΧΒΕ.

Το **700 μ.Χ.** περίπου προστέθηκαν από τους Μαζορίτες στην τετραγράμματη Εβραϊκή λέξη «**ΓΧΒΧ**» φωνήεντα, αλλά κανείς όμως δεν γνώριζε τη σωστή προφορά και τα φωνήεντα θα είχαν σαν σκοπό να διατηρήσουν τη σωστή προφορά του ονόματος του Θεού. Επειδή όμως στην πράξη το «ΓΧΒΧ» είχε αντικατασταθεί από το «ΑΔΟΝΑΪ», τα φωνήεντά του χρησιμοποιήθηκαν ανάμεσα στο τετραγράμματο «ΓΧΒΧ». Από τη μείξη των δύο αυτών λέξεων, δηλαδή «ΓΧΒΧ» και «ΑΔΟΝΑΪ», προήλθε το λανθασμένο όνομα «ΙΕΧΩΒΑ», που έχει επικρατήσει παγκόσμια. Είναι, σαν να πάρω εγώ δύο ονόματα, για παράδειγμα «ΤΑΚΗΣ» και «ΝΙΚΟΣ», να τα αναμείξω και να προσπαθήσω να βγάλω ένα άλλο όνομα, που να αποδίδει σωστά το νόημα. Το αποτέλεσμα θα είναι, να βγει ένα τελείως άσχετο όνομα, δηλαδή «**ΤΑ-ΝΙ-ΚΗΣ-ΚΟΣ**»).

Ιστορικά ο πρώτος που χρησιμοποίησε τη λέξη «ΙΕΧΩΒΑ» και που μετά καθιερώθηκε είναι ο Άγγλος **Γαλατίνος** το έτος **1516 μ.Χ.**, ο οποίος είχε παντελή άγνοια της Εβραϊκής ιστορίας.

Κατόπιν των παραπάνω, το όνομα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη δεν είναι «**ΙΕΧΩΒΑ**», αλλά είναι «**ΓΙΑΧΒΕ**» (ΓΧΒΧ), που συνήθως ακολουθείται από την ιδιότητα του Θεού ως «**ΟΣΗΑ**» (σωτήρας) και στην Καινή Διαθήκη μεταφράζεται «**ΙΗΣΟΥΣ**» (ΓΙΑ+ΟΣΗΑ, το «ΓΙΑ» είναι σύντμηση του «ΓΙΑΧΒΕ»). Αυτό θα το δούμε παρακάτω με περισσότερες λεπτομέρειες, όπως αναφέρεται στην Έξοδο Γ/3:13-14. Το όνομα του Πατέρα Θεού και του Υιού είναι το ίδιο στα Ελληνικά, είναι «**ΙΗΣΟΥΣ**». Όπως αναφέρει και ο απ. Παύλος είναι το όνομα **το υπέρ παν όνομα** και στο όνομα του Ιησού θα κάμψει «*...παν γόνν επουρανίων (αγγέλων) και επιγείων (ανθρώπων) και καταχθονίων (πονηρών δυνάμεων) και πάσα γλώσσα θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ΚΥΡΙΟΣ, εις δόξαν Θεού Πατρός*» (βλ. Φιλιππησίους Β/2:9-11).

3. Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ "ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ"

Οι αυτοαποκαλούμενοι "Μάρτυρες του Ιεχωβά", δεν είναι "μάρτυρες" του μόνου και αληθινού Θεού που υπάρχει και που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, αλλά είναι μάρτυρες ενός ανύπαρκτου ονόματος. Το συγκλονιστικό είναι ότι και οι ίδιοι γνωρίζουν επ' ακριβώς **πώς επικράτησε λανθασμένα** με την πάροδο των αιώνων το όνομα «ΙΕΧΩΒΑ» με την παρερμηνεία της λέξης "νακάμπ", όπως λεπτομερώς αναλύεται στη σελίδα **8** του βιβλίου τους με τίτλο «**ΤΟ ΘΕΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ**» (Ελληνική έκδοση 1984), αλλά παρ' όλα αυτά κύριο μέλημά τους είναι, πώς να διακηρύξουν και να «εξυψώσουν» ένα ανύπαρκτο όνομα και αυτό, το φανερώνει με περίττανο τρόπο η ονομασία την οποία έχουν υιοθετήσει: "Μάρτυρες του ΙΕΧΩΒΑ".

Δεν εξυψώνουν τον Ιησού, ως προς την θεότητά Του, γιατί ο Ιησούς Χριστός είναι γι' αυτούς ένας άγγελος (ο Μιχαήλ), ένα κτίσμα του Θεού, ένας κατώτερος θεός. Στο περιοδικό τους «**ΞΥΠΝΑ**» (22.09.1983, σελ.24) γράφουν «*...Γι' αυτούς και πολλούς άλλους λόγους οι αληθινοί χριστιανοί διακρατούν την άποψη ότι ο Ιησούς δεν μπορεί να είναι "ο Θεός", αλλά μάλλον ο Γιος Του*» και εξηγούν ότι δεν μπορεί να είναι "ο Θεός", γιατί το οριστικό άρθρο «**ο**» ανήκει μόνο στον Πατέρα Θεό, τον Ιεχωβά (βλ. επίσης «**ΞΥΠΝΑ**», 08.02.2002, σελ.16-17).

Κατά μία άλλη άποψη, η ονομασία "ΙΕΧΩΒΑ", η οποία είναι δεκτή από μία μικρή μερίδα Βιβλικών μελετητών, δεν προήλθε από την λάθος ερμηνεία της Εβραϊκής λέξης "ΝΑΚΑΜΠ" και με τη συγχώνευση των λέ-

ξεων "ΓΙΑΧΒΕ" και "ΑΝΤΟΝΑΪ", αλλά προήλθε από την τοποθέτηση φωνηέντων στο όνομα ΓΧΒΧ, ως **Γι.εΧ.οΒ.άΧ.** (= ΙεΧωΒά).

Τέλος, όσοι έχουν την εμπειρία της Πεντηκοστής και μιλούν εν Πνεύματι ξένες γλώσσες (βλ. Πράξεις, κεφ.Β/2), προφέρουν στην προσευχή τους το όνομα του Θεού ως "Γιάουε" και ποτέ ως "Ιεχωβά" και αυτό είναι και προσωπική μου εμπειρία.

4. ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ "ΙΗΣΟΥ" και ΟΧΙ ΤΟΥ "ΙΕΧΩΒΑ"

Οι αληθινοί πιστοί είναι «**μάρτυρες του ΙΗΣΟΥ**», είναι «**μάρτυρες του ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ**» και όχι «μάρτυρες του ΙΕΧΩΒΑ». Αυτό το είπε ο ίδιος ο Ιησούς στους μαθητές Του, λίγο πριν αναληφθεί: «*Θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθῃ το ἅγιον Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς, ΚΑΙ (προσέξτε αὐτό) θέλετε εἰσθε εἰς ΕΜΕ μάρτυρες...*» (βλ. Πράξεις Α/1:7-8). Ο Ιησούς λέγει θα εἰσθε μάρτυρες «**εἰς ΕΜΕ**», όχι σε κάποιον άλλον, θα εἰσθε δικοί Μου μάρτυρες «*...ΚΑΙ ἐν Ἱερουσαλήμ, ΚΑΙ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, ΚΑΙ ἕως ἐσχάτου τῆς Γῆς*». Παντού, όπου και αν βρισκόμαστε, θα μαρτυρούμε το όνομα του ΙΗΣΟΥ, θα μαρτυρούμε ότι ο Ιησούς Χριστός ο Ναζωραίος, που γεννήθηκε στη Βηθλεέμ από την παρθένο Μαρία, είναι ο Υἱός του Θεού του ζώντος, είναι ο προσωπικός μας Κύριος και σωτήρας. Αυτό και μόνον είναι το όνομα που πρέπει να ομολογούμε.

Ο Λόγος του Θεού λέγει: «*Πας ὅστις ἐπικαλεσθῆ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου θέλει σωθεῖ*» (βλ. Ρωμαίους 1'/10:13, Πράξεις Β/2:21, Θ/9:24) και «*ποιο εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, που εμεῖς πρέπει να ἐπικαλεστοῦμε;*» Το όνομα **εἶναι ΙΗΣΟΥΣ** και όχι «Ιεχωβάς». Είναι το μόνο όνομα που μπορεί να επικαλεσθῆ ο κάθε άνθρωπος για να σωθῆ: «*Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου σωτηρία, διότι ΟΥΤΕ ΟΝΟΜΑ άλλο εἶναι ὑπὸ τον οὐρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, δια του οποίου πρέπει να σωθούμε...*» (Πράξεις Δ/4:12 /βλέπε: Ις'/16:31, ΚΒ/22:16).

5. Ο ΘΕΟΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ

Η Αγία Γραφή μας δείχνει ότι το όνομα του Θεού σε καμιά περίπτωση δεν είναι "ΙΕΧΩΒΑ", αντίθετα μας δίνει την ακριβή περιγραφή του ονόματος του Θεού, παρ' όλο που στα Εβραϊκά αποτελείται μόνο από σύμφωνα και το γεγονός αυτό έφερε σε δυσκολία τους ερευνητές και μελετητές της Βίβλου για την κατανόησή του.

Στην Έξοδο Γ/3:13-14 αναφέρει: «*Και εἶπεν ὁ Μωυσῆς πρὸς τον*

Θεόν, Ἰδοῦ (ὅταν) ἐγὼ υπάγω πρὸς τους υἱούς Ἰσραὴλ καὶ εἶπω πρὸς αὐτούς, “ὁ Θεός των πατέρων σας με ἀπέστειλεν πρὸς εσάς”, καὶ ἐκείνοι μ’ ἐρωτήσωσι “*Τι (ΕΙΝΑΙ) ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ; Τι θέλω εἰπεῖ πρὸς αὐτούς;*” Καὶ εἶπεν ὁ Θεός πρὸς τον Μωυσῆν, “**Εγὼ εἶμαι ὁ ΩΝ**” (=ΕΧΓΙΕ), καὶ εἶπεν, **Οὗτω θέλεις εἰπεῖ πρὸς τους υἱούς Ἰσραὴλ, “ὁ ΩΝ (=ΓΙΑΧΒΕ) με ἀπέστειλε πρὸς εσάς...**” Εἰδὼ το όνομα του Πατέρα αναφέρεται ως «**ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΩΝ**», ἐπειδὴ εἶναι δύσκολη ἡ ἐννοία του στην Ἑλληνική γλῶσσα, θα το ἀναλύσουμε στην Εβραϊκή.

Ο Θεός εἶπε στο Μωυσῆ «**ΕΧΓΙΕ ΑΣΕΡ ΑΧΓΙΕ**» που κατά γράμμα σημαίνει «**Εγὼ εἶμαι αὐτός που ΕΙΜΑΙ**». Το «ΕΧΓΙΕ» εἶναι το 1^ο πρόσωπο του ρήματος «ΧΑΓΟΥΑ» και σημαίνει «ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ». Όταν αργότερα ο Μωυσῆς πήγε στους Ἰσραηλίτες, στην Αίγυπτο, τους εἶπε ότι τον ἀπέστειλε ὁ «**ΓΙΑΧΒΕ**» (ὄχι ὁ "ΕΧΓΙΕ"). Χρησιμοποίησε το ἴδιο ρῆμα (ΧΑΓΟΥΑ) στο 3^ο ἐνικό πρόσωπο, ἀντὶ για το 1^ο που εἶναι ΕΧΓΙΕ. Τους εἶπε ότι τον ἀπέστειλε «**Αὐτός που ΕΙΝΑΙ**» και αὐτό εἶναι τὸ κύριο όνομα με το οποίο ὁ Θεός ἀποκαλύπτεται στην Παλαιά Διαθήκη, το οποίο στην Καινή Διαθήκη μεταφράζεται ως ὁ «**ΩΝ**».

Αναφέρθηκε ότι το όνομα του Θεού στην Εβραϊκή εἶναι τετραγράμματο (ΓΧΒΧ), χωρίς φωνήεντα και υποδηλοῖ ότι υπάρχει συνέχεια, ότι το ακολουθεῖ και κάποια ιδιότητα του Θεού. «**ΓΙΑΧΒΕ**» σημαίνει «**ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ...**» και το ἐρώτημα εἶναι «*τι ΕΙΝΑΙ ὁ Γιάχβε;*» Αναφέρουμε ενδεικτικά μερικές περιπτώσεις ιδιοτήτων του Θεού:

- Αὐτός εἶναι **ΘΕΡΑΠΕΙΑ** (=Γιάχβε ΡΑΦΑ)
- Αὐτός εἶναι **ΣΗΜΑΙΑ** (μας) (=Γιάχβε ΝΙΣΙ)
- Αὐτός εἶναι **ΣΩΤΗΡΑΣ** (=Γιάχβε ΟΣΗΑ)
- Αὐτός εἶναι **ΕΚΕΙ** (=Γιάχβε ΣΑΜΑ), κλπ..

Από τα αναφερόμενα ονόματα του Θεού, το κατ' ἐξοχήν όνομα με το οποίο φανερώνεται ὁ Θεός στον άνθρωπο εἶναι «**Γιάχβε ΟΣΗΑ**», δηλαδή «**Αὐτός εἶναι ΣΩΤΗΡΑΣ**» και το όνομά του ὁ Πατέρας το ἔδωσε στον Υἱό. Η Ἑλληνική μετάφραση του **ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ** εἶναι **ΙΗΣΟΥΣ**. Η λέξη «**ΙΗΣΟΥΣ**» εἶναι σύνθετη, ἀποτελεῖται ἀπὸ τις λέξεις «**ΑΥΣΗΣ**» ἢ «**ΟΣΗΑ**» (σωτήρας) και «**ΓΙΑ**» (σύντημηση του **ΓΙΑΧΒΕ**) και σημαίνει «**Ο ΓΙΑΧΒΕ εἶναι ΣΩΤΗΡΑΣ**». **Ἄρα ὁ ἄνθρωπος Χριστός ΙΗΣΟΥΣ της Καινῆς Διαθήκης εἶναι ἡ φανέρωση του ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ της Παλαιᾶς Διαθήκης.** Ο ένας και μόνος αληθινός Θεός που υπάρχει στις ἐσχάτες ἡμέρες «*εφανερώθη ἐν*

σαρκί» (βλ. Α' Τιμόθεου Γ/3:16, Εβραίους Α/1:1). Ο ίδιος ο Ιησούς το διακήρυξε λέγοντας «*Όποιος είδε ΕΜΕΝΑ, είδε τον ΠΑΤΕΡΑ, εγώ και Πατήρ ΕΝ* (=ένα) *είμαστε*» (Ιωάννης ΙΔ/14:6).

Κατά συνέπεια, έχουμε:

- «**ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ**» στην Παλαιά Διαθήκη (= ΙΗΣΟΥΣ Ελληνικά)
- «**ΙΗΣΟΥΣ**» στην Καινή Διαθήκη (= ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ Εβραϊκά)
- «**ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΩΤΗΡΑΣ**» (= ΙΗΣΟΥΣ = ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ).

Ο Θεός Πατέρας, «...ός φανερώθη εν σαρκί» (Α' Τιμόθεου Γ/3:16 αρχ. κείμενο), ο οποίος δηλαδή φανερώθηκε («εν σαρκί») στον άνθρωπο Χριστό Ιησού, που μίλησε «εν Υιώ» (Εβραίους Α/1:1), το όνομά Του το έδωσε στον Υιό Του, ο οποίος είναι «ο χαρακτήρ ΤΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΩΣ του Πατέρα» (Εβραίους Α/1:3) και μας λέγει η Γραφή για τον Υιό ότι «...τοσούτον ανώτερος των αγγέλων γενόμενος, όσον ΕΞΟΧΟΤΕΡΟΝ υπέρ αυτούς ΟΝΟΜΑ εκληρονόμησε» (Εβραίους Α/1:4). Το ίδιο είπε και ο Ιησούς όταν προσευχόταν για τους μαθητές Του: «*Πάτερ άγιε, τήρησον αυτούς ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΣΟΥ, ώ δέδωκάς μοι...*» (Ιωάννης ΙΖ/17:11-αρχ.κείμενο), δηλαδή «Πατέρα άγιε, φύλαξέ τους ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ, το οποίο (όνομα) μου έδωσες...» .

Ο Υιός, το όνομα "ΙΗΣΟΥΣ" το κληρονόμησε από τον Πατέρα και δυστυχώς ο λαός του Θεού δεν έχει συνειδητοποιήσει ότι το όνομα του Πατέρα στα Ελληνικά είναι "ΙΗΣΟΥΣ" και εάν ρωτήσεις τους περισσότερους πιστούς για το όνομα του Θεού, θα σου πουν ότι «**το όνομα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη είναι ΙΕΧΩΒΑ**», που σημαίνει ότι κατά την πίστη τους ο Υιός κληρονόμησε από τον Πατέρα το όνομα "ΙΕΧΩΒΑ", κάτι που είναι τελείως άτοπο και θα έλεγα πλάνη, γιατί η Καινή Διαθήκη που γράφτηκε απευθείας στα Ελληνικά, ως θεόπνευστη, αποδίδει το όνομα, το οποίο ο Υιός κληρονόμησε από τον Πατέρα "**ΙΗΣΟΥΣ**" (Εβρ. "Γιάχβε Οσήα" = Αυτός ΕΙΝΑΙ σωτήρας) και "**ΩΝ**" (Εβρ. Γιάχβε" = Αυτός που ΕΙΝΑΙ).

6. Ο ΥΙΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά παρερμηνεύοντας τα εδάφια «*πρωτότοκος πάσης κτίσεως*» (Κολοσσαείς Α/1:15) και «*η αρχή της κτίσεως του Θεού*» (Αποκάλυψη Γ/3:14) υποστηρίζουν ότι ο Ιησούς, ο Υιός του Θεού, είναι κτίσμα του Θεού και όπως προαναφέρθηκε πιστεύουν ότι είναι ο αρχάγγελος Μιχαήλ και κατά συνέπεια είναι ένας κατώτερος θεός. Επει-

δή κάτι τέτοιο δεν αναφέρεται μέσα στον Λόγο του Θεού και για να είναι ολοκληρωμένη η σύντομη αυτή μελέτη μας, θα αναφέρουμε **τι λέγει η Γραφή για τη θεότητα του Ιησού**, την οποία οι Μάρτυρες του Ιεχωβά παρερμηνεύουν. Η Αγία Γραφή διδάσκει ότι ο Ιησούς Χριστός είχε δύο φύσεις, την ανθρώπινη και τη θείκη φύση:

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ: Ονομάζεται «*άνθρωπος Χριστός Ιησούς*» και «*έσχατος αδάμ*» (βλ. Α' Τιμόθεου Β/2:5, Α' Κορινθίους ΙΕ/15:45) και είναι ο μόνος μεσίτης μας προς τον Θεό Πατέρα. **Σαν άνθρωπος** πειράστηκε, έπαθε, έκλαψε, υπέφερε, πόνεσε, σταυρώθηκε, πέθανε και τάφηκε. Είναι ο Υιός του Θεού τον οποίο γέννησε ο Πατέρας δια μέσου της παρθένου Μαρίας. **Σαν άνθρωπος** φαίνεται στην Αποκάλυψη ως «*το Αρνίον το εσφαγμένον*» και ως «*η ρίζα και το γένος του Δαβίδ*» (βλ. Αποκάλυψη Ε/5:5,12 και ΚΒ/12:16). **Σαν άνθρωπος** είναι κατώτερος από τον Πατέρα και υποτάσσεται σ' Αυτόν: «*Και αυτός ο Υιός θέλει υποταχθή εις τον υποτάξαντα εις Αυτόν τα πάντα, διά να ήναι ο Θεός ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΠΑΣΙ*» (Α' Κορινθίους ΙΕ/15:28 /βλ.επίσης Γ/3:23 και ΙΑ/11:3).

ΘΕΙΑ ΦΥΣΗ: Ο Ιησούς Χριστός, ως προ τη θεότητά Του, είναι:

01. «**Ο ΘΕΟΣ** (ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ που υπάρχει) **εν Χριστώ**» (Β' Κορινθίους Ε/5:19).
02. «**Ο ΘΕΟΣ** (που) **φανερώθηκε εν ΣΑΡΚΙ**» (Α' Τιμόθεου Γ/3:16). Δηλαδή είναι «Ο ΓΙΑΧΒΕ που φανερώθηκε μέσα στη ΣΑΡΚΑ του Υιού Του, του Ιησού».
03. «**Ο ΘΕΟΣ** (ο "ΗΛ") **μεθ' ημών: ο ΕΜΜΑΝΟΥ-ΗΛ**» (Ματθαίος Α/1:23). «**ΗΛ**» ή «**ΕΛ**» είναι ο ενικός αριθμός του «**ΕΛΟΧΙΜ**». Άρα ο Ιησούς είναι η φανέρωση του «**Ελοχίμ**». Κατά γράμμα «**ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ**» σημαίνει «**ο ΗΛ μεθ' ημών**».
04. «**Ο ΘΕΟΣ ΙΣΧΥΡΟΣ**» - Εβραϊκά είναι «**ΕΛ ΓΚΙΜΠΟΡ**» (Ησαΐας Θ/9:6).
05. «**ΑΙΩΝΙΟΣ ΠΑΤΗΡ**» (Ησαΐας Θ/9:6). Ο Ιησούς αποκαλείται «αιώνιος Πατέρας», αλλά ΠΑΤΕΡΑΣ είναι μόνον ένας, ο ΘΕΟΣ. Άρα ο Ιησούς είναι η **φανέρωση του Πατέρα Θεού** (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στο κείμενο της μετάφρασης του αρχ. Νεόφυτου Βάμβα αναφέρεται λάθος «**ΠΑΤΗΡ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΑΙΩΝΟΣ**»)
06. «**Το Α και το Ω, η ΑΡΧΗ και το ΤΕΛΟΣ**» (Αποκάλυψη Α/1:8).
07. «**...ο ΩΝ, και ο ΗΝ, και ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ, ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ**» (Αποκάλυψη Α/1:8). Εδώ ο Ιησούς φανερώνεται ως ο «**Παντοκράτωρ**». Δεν υπάρχουν ΠΟΛΛΟΙ «**Παντοκράτορες**», αλλά μόνον «**ΕΝΑΣ**», ο Πατέρας, ο οποίος φανερώθηκε «**εν Υιώ**».
08. «**Ο ΩΝ επί πάντων ΘΕΟΣ ευλογητός**» (Ρωμαίους Θ/9:5 /Εφεσίους Δ/4:5-6).

09. «Ο Αληθινός ΘΕΟΣ και η Ζωή η Αιώνιος» (Α' Ιωάννου Ε/5:20).

10. «Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΑΣ και Ο ΘΕΟΣ ΜΑΣ» (Ιωάννης Κ/20:28).

11. «Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΘΕΟΣ και ΣΩΤΗΡΑΣ ΗΜΩΝ» (Τίτος Β/2:13).

❖ Ίσως τα παραπάνω εδάφια να είναι δυσνόητα και δυσερμήνευτα για τους Μάρτυρες του Ιεχωβά, γιατί βλέπουμε τον ίδιο τον Ιησού να ταυτίζει τον εαυτό Του (*ως προς τη θεότητά Του*) με τον ένα και μόνο αληθινό Θεό που υπάρχει. Η θεότητα που κατοικούσε στον Υιό ήταν του Πατέρα. Έχουμε τον «ΑΝΘΡΩΠΟ Χριστό Ιησού» και το «ΘΕΟ Πατέρα», όπου η ανθρώπινη φύση του Υιού ταυτίζεται με τη θεία φύση του Θεού Πατέρα: «*Διότι εν Αυτώ (τον Ιησού) κατοικεί ΠΑΝ το πλήρωμα της θεότητας σωματικώς*» (Κολοσσαείς Α/1:19) και εξηγεί στο κεφ.Α:9 ότι η θεότητα είναι του Πατέρα.

Ο ίδιος ο Ιησούς μας διαβεβαιώνει ότι Αυτός που μένει και κατοικεί μέσα Του είναι ο ίδιος ο Πατέρας: «*Διά να γνωρίσητε και πιστεύσητε, ότι ο Πατήρ (είναι) ΕΝ ΕΜΟΙ, και Εγώ ΕΝ ΑΥΤΩ*» (Ιωάννης Ι'/10:38). Επίσης «*ο Πατήρ ο μένων εν Εμοί, αυτός εκτελεί τα έργα*» (Ιωάννης ΙΔ/14:9-10).

Άραγε, πως ερμηνεύουν τα εδάφια αυτά οι Μάρτυρες του Ιεχωβά; Ο ένας και μόνος αληθινός Θεός που υπάρχει, ο ΓΙΑΧΒΕ, φανερώθηκε στη σάρκα, στο πρόσωπο του μονογενή Υιού Του για να Τον γνωρίσουμε, να Τον ψηλαφίσουμε και να δούμε τη δόξα Του. Ο Ιησούς Χριστός είναι η **ορατή** εικόνα του Θεού του **αοράτου**, Αυτός είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός τον οποίο λατρεύουμε, υψώνουμε και δοξάζουμε, Αυτός είναι ο ΜΕΣΙΤΗΣ μας προς τον Πατέρα Θεό.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Ο Ιησούς, ο Υιός της Καινής Διαθήκης, είναι η φανέρωση του Γιαχβε Οσήα της Παλαιάς Διαθήκης και όχι του ΙΕΧΩΒΑ Θεού, είναι η **ΟΡΑΤΗ φανέρωση του Θεού του ΑΟΡΑΤΟΥ**.

7. ΓΧΒΕ και ΣΤΑΥΡΙΚΗ ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΥΙΟΥ

Όλη η Παλαιά Διαθήκη είναι γεμάτη με ΤΥΠΟΥΣ και μέσα από τους τύπους αυτούς βλέπουμε το ΑΝΤΙΤΥΠΟ στην Καινή Διαθήκη, βλέπουμε την εκπλήρωση του προφητικού λόγου του Θεού. Για παράδειγμα η θυσία των ζώων στην Παλαιά Διαθήκη (τύπος), απεικόνιζε την μοναδική θυσία του Μεσσία που θα γινόταν στο μέλλον (αντίτυπο).

Το ίδιο συμβαίνει και με το τετραγράμματο όνομα του Θεού, το οποίο μέσα από τους τύπους των γραμμάτων, μας οδηγεί στη θυσία του Ιησού Χριστού

Ο Θεός δεν κρατάει το όνομα Του μυστικό, αλλά το αποκαλύπτει σε αυτούς που Τον αγαπούν, που Τον έχουν βάλει στο κέντρο της ζωής τους και που ερευνούν τον γεγραμμένο Λόγο Του, την Βίβλο. Ο Ισραήλ, επειδή είχε ανυπακοή και στράφηκε στη λατρεία των ειδώλων, είχε σαν αποτέλεσμα να έχει πνευματική τύφλωση, όχι μόνο στην θαυμαστή αποκάλυψη του ονόματος του Θεού, αλλά και σε όλες τις επαγγελίες του Θεού και αυτή η "τύφλωση" δεν του επέτρεψε να αναγνωρίσει τον Ιησού, ως τον υπεσχημένο Μεσσία, γι' αυτό και τον σταύρωσαν.

Τα τέσσερα αυτά γράμματα, που εμείς τα γνωρίζουμε και τα διαβάζουμε μόνο με σύμφωνα ως ΓΧΒΕ (ή ΥΗVΗ), αποκαλύπτουν ένα προς ένα, από αριστερά προς τα δεξιά, **τη σταυρική θυσία του Ιησού**. Ο Θεός που η φύση Του είναι ΑΓΑΠΗ, είχε σχεδιάσει το σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου "προ καταβολής κόσμου" και αυτό το μαρτυρούσε με κάθε τρόπο, ώστε ο άνθρωπος να το γνωρίζει και να μην βρεθεί μία ημέρα μπροστά Του αναπολόγητος. Το όνομα του Θεού φανερώνει τη μοναδική θυσία του Υιού επάνω στο σταυρό του Γολγοθά, ως ακολούθως:

- **Το γράμμα Υ** (ιοδ) θα πει "**χέρι και βραχίονα**"
- **Το γράμμα Η** (χε) θα πει "**ιδού ο άνθρωπος**". Αυτό το είπε ο Πιλάτος, όταν έγραψε την καταδίκη του Ιησού.
- **Το γράμμα V** (βαβ) εξηγείται "**το καρφί**", το οποίο γαντζώνεται και στερεώνεται,
- **Το γράμμα Η** (χε) θα πει "**ιδού ο άνθρωπος με χέρια και βραχίονες υψωμένα**".

Η πορεία όλων των ανθρώπων, και στη ζωή αυτή και στην αιώνια ζωή, κρέμεται μέσα από τον σταυρωμένο Ιησού και για την εκπλήρωση της παραπάνω θαυμαστής αποκάλυψης ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού συνέχεια το μαρτυρεί σε όλες τις σελίδες της Βίβλου, όπως και στις παρακάτω περιπτώσεις, οι οποίες αναφέρονται ενδεικτικά και μας "μιλούν" κατευθείαν μέσα στο πνεύμα μας:

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ ΚΑ/21:22-23 «...Και εάν τις έπραξεν αμάρτημα άξιον θανάτου και καταδικασθη εις θάνατον, και κρεμάσης αυτών εις ξύλον, δεν θέλει μένει το σώμα αυτού όλην την νύκτα επί του ξύλου, αλλά θέλεις εξαπαντος θάψει αυτών την αυτήν ημέραν, διότι είναι κατηραμένος υπό του Θεού ο κρεμάμενος δια να μη μολύνης την γην σου, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν».

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ/3:13-14 «Και ουδείς ανέβη εις τον ουρανόν, ειμή ο καταβάς εκ του ουρανού, ο Υιός του ανθρώπου, ο ων εν τω ουρανώ. Και καθώς ο Μωυσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτω πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου».

ΠΡΑΞΕΙΣ Β/2:23 «...Τούτον λαβόντες παραδεδομένον κατά την ωρισμένην βουλήν και πρόγνωσιν του Θεού, δια χειρών ανόμων σταυρώσαντες εθανατώσατε».

ΠΡΑΞΕΙΣ Κ/20:28 «...Προσέχετε λοιπόν εις εαυτούς και εις όλον το ποίμνιον, εις το οποίον το Πνεύμα το άγιον σας έθεσεν επισκόπους, δια να ποιμαίνητε την εκκλησίαν του Θεού, την οποίαν απέκτησε δια του ιδίου Αυτού αίματος».

Στο τελευταίο εδάφιο, Πράξεις Κ/20:28, έχουμε μια συγκλονιστική αποκάλυψη του Λόγου του Θεού. Είναι λόγια του απόστολου Παύλου προς τους πρεσβυτέρους στην Έφεσο. Τους λέγει να ποιμάνουν την "εκκλησία του ΘΕΟΥ", την οποία ο Θεός απέκτησε "δια του ΙΔΙΟΥ Αυτού αίματος". Εμείς γνωρίζουμε, γιατί η Γραφή το λέγει, ότι η "εκκλησία είναι του ΧΡΙΣΤΟΥ", την οποία απέκτησε με το αίμα Του, που χύθηκε επάνω στο σταυρό του Γολγοθά, γιατί λέγει εδώ ότι ο Θεός (ο Πατέρας) την "απέκτησε" με το δικό Του αίμα; Ο Θεός είναι Πνεύμα και είναι αιώνιος, δεν πεθαίνει, τι θέλει να πει εδώ ο Παύλος;

Η απάντηση είναι απλή, πολύ απλή. Μέσα στις φλέβες κάθε ανθρώπου κυκλοφορεί το αίμα των γονιών του και σήμερα με τη μεγάλη πρόοδο της ιατρικής επιστήμης, εάν κάνουμε μία ανάλυση αίματος, ή ένα τεστ DNA, αυτό επιβεβαιώνεται. Το ερώτημα είναι: Μέσα στις φλέβες του ανθρώπου Ιησού, του Υιού της Μαριάμ και του Ιωσήφ (όπως πίστευαν ότι ήταν), ποιο αίμα έτρεχε, αφού ο Ιωσήφ δεν ήταν ο φυσικός πατέρας του;

Έτρεχε το αίμα της φυσικής μητέρας Του, της ΜΑΡΙΑΜ και το αίμα που του έδωσε ο ΙΔΙΟΣ ο Πατέρας Θεός. Έτρεχε στις φλέβες του Υιού θείο αίμα, δεν ήταν αίμα κάποιου άνδρα, γι' αυτό και ο Παύλος λέγει ότι ο Θεός απέκτησε την εκκλησία Του με το ΔΙΚΟ Του αίμα, ήταν το αίμα που έδωσε στον Υιό Του και αυτό το θείο αίμα χύθηκε στο σταυρό του Γολγοθά. Μία ακόμα μαρτυρία ότι ο Υιός, ο Ιησούς ήταν η φανέρωση του ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ και όχι του Ιεχωβά Θεού, ή κάποιου άλλου ανύπαρκτου ονόματος, γι' αυτό και ο Υιός κληρονόμησε το όνομα ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ, το όνομα το οποίο φέρει μέσα του τη σταυρική Του θυσία και αυτό το όνομα Εβραϊκά είναι ΓΧΒΧ ΟΣΗΑ, το οποίο στα Ελληνικά μεταφράζεται ΙΗΣΟΥΣ από όλους τους θεόπνευστους συγγραφείς της Καινής Διαθήκης και δεν βλέπουμε πουθενά καμιά ονομασία ΙΕΧΩΒΑ.

- **ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ** (Ελληνικά: ΙΗΣΟΥΣ) ο Πατέρας!
- **ΙΗΣΟΥΣ** (Εβραϊκά: ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ) ο Υιός!

© COPYRIGHT 2004, 2024: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ («ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»)
www.AlkiviadisFiladelfos.com ❖ E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com
FACEBOOK: Filadelfos (A.T.) ❖ YOUTUBE: Filadelfos Channel 1 & Channel 2
Για επικοινωνία: Τηλ. Κινητό - Viber - WhatsApp: 694 - 49 21 318